

lapse tappis. Troid loerad peastid surno kehha weel mõrtsuka suust, mis kahwatand ja werrine raami peal ingab. Wõtke, suur kuuningas, mo kaebamist kuulda ja mõistke mõrtsukale nuhtluse palka.

„Kas sa imet nääd!“ ütles kuuningas, määra peale wadates: „mis issekombel teie wagga lel paastub ja endist patto kahhetseb? Ma wannun ja tõutan kindlast, et kui taewalik eldu ellopäiwi mul weel ühheks aastaks pikkendab, siis peab Reinowadder sedda üllekohhut kahhetsema sama. Olge wait! sõnad on tühja rägitud. Muwäärt leinaja, Kannusjalg, astuge liggemale ja kuulge, mis ma ütlen. Teie tütri mattused peawad suure auga petud sama; miina isse tahhan mattused teha ja pärrast sedda mõrtsukale nuhtlust mõista.“

— Kõik sündis kuuninga tahtmist möda; surno kanneti lauloga linnast wälja, maeti uhle auda mahha ja weretari üks kallis marmori-kiwi aua rünlale mällestuseks. Kiwi peal seisis kuld poolstawiwidega luggeda:

R Siin kiwi al puhkab

Siblijalg,

kul Kannusjalla tüttar, üks kiidowäärt
kaña! muines rohkest, siblis noppest.
Kõige ilmale jago teadawaks: Reino-
wadder on tedda tapnud. Teekäija kah-
hetse leinades surnud!

Rahho auale pärranduseks.

Pärrast mattuse widdo alkati mõrtsukale kohhut mõist-
ma. Targemad riigi-issandad andsid kuuningale nõu,
Reinowadderile käsowiat sata, kes tedda kohto ette
lutsuks, ja Messikäv karro nimetati käsewias.
Seal ütles kuuningas karrole: „Messikäv! wõtke murre
ning olega miino kuni-alkko käsko täita, ja olge
tark ning walwlik, sest Reinowadder on kahtlane ja
tigge, ja saab teid kawwaluse läbbi, suud möda jut-
tuga elõtama; sellepärrast wadake ette.“ „Si sest
olle middagi karta“ kostis Messikäv: „miino pärr-
rast olge murreta, aus kuuningas! Kui Reinowadder
ial julgeks mind pillata eht petta, siis tahhaksin
temale wõlga nõnda kätte tasjuda, et peaks ello-
otsani mind meele tuletama.“

2.

Wana Messikäv tõttas uhkel tuhhil teele ja sam-
mus ülle suure liiwawõnne ruttust mäggede poole,
et kassukas iggities ja wä tolmas, kuni ta wüimals
ühte rünliliko paika jõudis kus Reinowadder enamist
iggapäw jabhi peal käis. Wibimata läks karro sūt
osfekohhe Kurja sünnitus-mõisa, mis üks müüri
ja kausiga ümberpüüratud kindel koht olli, kus Reio-
nowadder taggaliusamise eest warjopaika leidis. Kui
Messikäv senno jõudis, ollid ukсед ja wärrawad
luktus, ega nähtud kuskil ellawad looma liikumas;
sellepärrast jäi karro mõttes seisma, mis nõu nüüd
ette wõita. Siis astus ta liggemale, pörrutas ruffilaga